

הפרה עדיין של המשכיר. וא"כ ר"י ס"ל שמחמת כן זוכה הבעלים הראשונים, היינו מחמת הבעלות בגוף הפרה, אבל בהכרח שיעבור באמצעות השוכר, שהרי השוכר הוא בעה"ב לזכות ההשתמשות ואת זה העביר לשואל, א"כ בתחילה מעביר השואל לשוכר, ואח"כ מחזיר השוכר את גוף הפרה לבעליה.

ולפי"ז יבואר הצ"צ, דבאמת השוכר קונה את גוף החפץ מתחילה, אבל קונה רק לזכות ההשתמשות, א"כ כשמדובר (בגמ') גבי דין התשלומין יש הו"א שהמשכיר נשאר בעה"ב, וע"ז מת' הגמ' שמשעת מיתה קני, והיינו דאז קונה את גוף הפרה. והיינו, דכשהשאל היה השוכר בעלים דהשואל מחמת קנין ההשתמשות שלו, ואח"כ בשעת מיתה, נשלמה בעלותו לקנות את גוף הפרה. אבל בש"ח וש"ש אינו קונה, וודאי שהש"ש הוי שומר דהבעלים ולא כש"ח, א"כ מובן מדוע נקטינן דוקא בשוכר ולא בש"ח. ודו"ק.

הת' אברהם זאב וינר
תות"ל קרית-גת

שונות

ח. בקובץ "אהלי שם" שי"ל ע"י מכון "אהלי-שם" — ליובאוויטש בערב חגה"ש ש.ז. (גליון א) מביא הרב ישכר דוד קלוזנר — בעמ' פא — את לשון אדה"ז בשו"ע או"ח סי' תעה סעיף ו', וז"ל: "וב' כזית אלו צריך לאכלם ביחד דהיינו שיכניסם לפיו בבת אחת, שאם יאכל מתחילה את הכזית של המוציא.. ואח"כ יאכל הכזית של אכילת מצה יהיה מפסיק בין ברכת על אכילת מצה לאכילת כזית מהפרוסה באכילת כזית מהשלימה..לפיכך יכניסם לפיו בבת אחת, אבל אינו צריך לכולעם בבת אחת, אלא ירסקם בפיו ויבלע בתחילה כזית א' כולו בבת א', ואח"כ יבלע כזית השני בבת אחת.. עכ"ל.

ואו' הרב הנ"ל דנראה לו, שאין בכוונת אדה"ז שתחילה ימלא פיו בב' כזיתים ואח"כ יתחיל לבלוע כזית ועוד כזית כי "זה דבר (כמעט) בלתי

אפשרי", אלא שכשמתחיל לאכול יכניס לפיו מב' המצות בבת אחת ואוכל מב' המצות כזית ובולע, וממשיך לאכול מב' המצות כזית ובולע. "ותמכתי יסודותי במ"ש בהגש"פ מכ"ק אד"ש (קה"ת תשמ"ז) עמ' לה, ד"ה "ביחד" — "דהיינו שיכניסם לפיו בב"א, והטעם שלא יהא הפסק בין הברכה דאכילת מצה לאכילת כזית השייך לה שהוא ממצה הא' או ממצה הב' כנ"ל (טוש"ע שם)", עכ"ל כ"ק אד"ש". ומסיים הרב הנ"ל "ובאמת לפי הטעם הזה שכתב אדה"ז, אין שום תועלת למלאות את הפה בב' כזיתים בב"א, אלא שהכוונה כנ"ל". עכ"ל.

והנה לא ידעתי מאין מקורו לפרש בכוונת אדה"ז דבר שהוא היפך פי' הפשוט "שיכניסם לפיו בבת אחת", ובפרט מסיום ל' אדה"ז "ירסקם בפיו ויבלע תחילה כזית א' כולו בב"א ואח"כ יבלע כזית השני בב"א" — שמוכרחים לפרש שתחילה ממלא פיו בב' כזיתים, דאל"כ אינו מובן הל' "ירסקם בפיו" כו'. ומ"ש הרב הנ"ל ש"תמך יסודותיו" בהגש"פ הנ"ל, איני יודע מה מצא שם יותר ממ"ש בשו"ע אדה"ז, דגם ל' כ"ק אד"ש הוא "יכניסם לפיו בב"א" — ומביא כ"ק אד"ש אותו טעם שבשו"ע אדה"ז. ^{אוצר החכמה} אלא שצ"ע בסברת אדה"ז בכדי שלא יהיה הפסק בין ב' הברכות לאכילת הב' כזיתים, ^{אח"י 1234567} די שיתחיל בשניהם בב"א. וצ"ע (ועי' משנ"ב סתע"ה ס"ק ט').

הת' ישראל יהודה אלפנביין
תות"ל כפר-חב"ד

גליונות

ט. בגליון יג (עב) הקשה הת' א.ח.פ. על מ"ש בלקו"ש חג השבועות ש.ז. הערה 40 ליישב קושיית המפרשים איך בנה משה מזבח והקריב קרבנות בשבת דמ"ת, ותירץ אד"ש וז"ל: "דיש לומר שעדיין לא נצטוו על מלאכת הבניין ואיסור שחיטה". והקשה הת' הנ"ל הרי בתוכן השיחה הקשה כ"ק אד"ש שלא מסתבר לומר שכניסת כל ישראל לגרות היתה ע"י